

Windstil

Er hangt een nevel over het land
De heuvels in de verte
De spits van de kerktoren
Steekt in de mist

En het is stil
Windstil in de Morvan

En ik word onzichtbaar
Ik besta niet meer
Uit een geest en een lichaam
Maar uit een woord en een daad

Het is stil
Windstil in de Morvan

Een man met een stem en een gitaar
Die niets meer vinden kan
Die hier niets te zoeken heeft
Een man die allang
Een man die allang verdwenen is

En het is stil
Windstil

Het doek dat gevallen is
De deken van mist
Over mijn gedachten
Om mijn schouders

En het is stil
En het is stil
En het is stil
Stil